

SLOVENSKI NAROD.

Izhaja vsak dan zvečer, izimši nedelje in praznike, ter velja po pošti prejemati za avstrijsko-ogerske dežele za vse leto 15 gld., za pol leta 8 gld., za četrt leta 4 gld., za jeden mesec 1 gld. 40 kr. — Za Ljubljano brez pošiljanja na dom za vse leto 13 gld., za četrt leta 3 gld. 30 kr., za jeden mesec 1 gld. 10 kr. Za pošiljanje na dom računa se po 10 kr. za mesec, po 30 kr. za četrt leta. — Za tuje dežele toliko več, kakor poština znaša.

Za oglasila plačuje se od četristopne peti-vrste po 6 kr., če se oglasilo jedenkrat tiska, po 5 kr., če se dvakrat, in po 4 kr. če se trikrat ali večkrat tiska.

Dopisi naj se izvole frankirati. — Rokopisi se ne vračajo. Uredništvo in upravnništvo je v Rudolfa Kirbiša hiši, „Gledališka stolba“.

Upravnistvu naj se blagovolijo pošiljati naročnine, reklamacije, oglasila, t. j. vse administrativne stvari.

Iz državnega zbora.

Na Dunaji, 12. oktobra. [Izv. dop.]

Predsednik naznani, da bode v soboto volitev v delegacije. Promber hoče izvesti iz ministra, zakaj ni imenoval dveh profesorjev na Brnskeje realki, akoravno je deželni šolski svet že davno predložil. Minister odgovori, da se vse takoj zgodi.

Minister dr. Pražak zagovarja izvrstno svoj ukaz zastran češkega jezika pri deželnih nadsodnih-jah v Pragi in Brnu. Desničarji mu pritrdujejo z živahnim odobravanjem. Levičarji zahtevajo po dr. Maggu, naj se prične debata. Ker je že sam tako obširno govoril, kakor bi tičal sredi debate, razjari to desničarje in zahtevajo, da se mu vzame beseda. Nastane velik trušč. Mautner predlaga po imenih glasovati, kar vzame mnogo časa in naposled propadejo levičarji s 118 glasovi proti 171, torej je znašala večina na desnici 53 glasov več. Jako nepovoljno nam je bilo opaziti, da je baron Goedel pozabil, kako se spodobi glasovati v takej zadevi zastopniku Slovencev, kajti mej glasovanjem zapustil je dvorano in zatem vendar zopet prišel nazaj. Navajamo še, da so Knotz, Forreger, Hakelberg to priliko zamudili, svoj srd na Slovane javno pokazati. Ni jih bilo v zbornici.

Zatem je bila volitev 18 udov v odsek za novi mornarski red, izmej Jugoslovanov so izvoljeni: Tonkli, Klaić, Vojnović, Vitezić, Vučetić in Schwegel.

Proglasi in prečita se cesarski ukaz, da je prepovedano rubiti vagone od tujih železnic. Zatem se nadaljuje generalna debata o pobiranju pridobnine in pribodnine od državnih železnic.

Mej govorniki poudarjal je dr. Vitezić nevarnost nameravanega zakona, ker država zgubi svoj regale in umogoči, da se bodo glavnim mestom dajala darila v skupnem znešku več kakor jeden milijon goldinarjev, mej tem ko občine, po katerih teče železnica, ne dobijo ničesar. Nasvetuje prehod na dnevni red ali vrnitev davkovskemu odboru. Oba predloga nista dovolj podpirana in torej odpadeta. — Debata se prekrhne in prihodnja seja bo v petek.

Politični razgled.

Notranje dežele.

V Ljubljani 13. oktobra.

Ker ima državni zbor še mnogo stvari rešiti, nameravajo vladni krogi, da bi dalje zboroval, kakor se je s prva mislilo. Vlada želi, da bi državni zbor zboroval še jeseni prve dni novembra.

„Moravska Orlice“ zahtevajo, da naj bi se za Brnsko deželno nadsodišče izdala ravno taka naredba, kakor se je za Praško, in da bi se razpustil moravski deželni zbor. Nov deželni zbor bi gotovo sklenil premembo volilnega reda.

Vnanje države.

O potovanju generala Kaulbarsa je omeniti, da je v soboto popoldne bil prišel v Šumlo. Naproti mu je bilo prišlo kakih 1500 bolgarskih vladnih pristašev, ki so mu izročili addresso, v kateri pravijo, da so popolnem zadovoljni s sedanjo vlado. V nedeljo je pa bil v Šumli velik tabor, katerega se je udeležilo kakih 10.000 ljudi. Namen temu taboru je bil, generalu Kaulbarsu pokazati, da se narod strinja z vladno politiko. — V Varni ga je na kolodvoru pozdravilo 27 Cankovcev. Pred ruskim konzulatom ga je pričakovalo mnogo naroda. Nekateri so klicali: „Živela nezavisna Bolgarija! Živel junak Slivniški!“ Ko je Kaulbars ustopil v ruski konzulat, so takoj vrata zaprli. Množica je izbrala deputacijo, da razloži generalu želje bolgarskega naroda. Kaulbars je deputacijo vsprejel in proti njej hudo obsojal postopanje vlade. Deputacija je na to izjavila, da postopa vlada zakonito ter jej narod zaupa. Kaulbars se potem ni več hotel razgovarjati z deputacijo. — V soboto je na taboru v Ruščuku Stojanov nekdaj prečital sledeči telegram princa Battenberga: „Denarja, ki ga mi je dovolilo sebranje, ne vsprejemem. Ako me pa bode zopet volilo veliko sebranje, prevzel bom prestol po božji milosti in narodovi volji.“ — Volitve so za vlado precej ugodno izpale. Temu se ima zahvaliti, ker opozicija se v več krajih ni udeležila volitev, katerih Rusija ne priznava. Voljenih je 420 vladnih pristašev, 20 Cankovcev, iz 50 volilnih okrajev izid še ni znan. V Plevni in Rahovi so zmagali Cankovci. V Šumli se izmej 7000 volilcev 3000 ni udeležilo volitve. V Sofiji je dobil Stambulov 1763, Radoslavov 1731, Vulčev 1782, minister Ivančov pa 1669, drugi voljeni so pa dobili nad 1500 glasov. Karavelov jih je dobil 27, Cankov pa 7. Stambulov je voljen v dveh krajih: v Sofiji in Plovdivu; Radoslavov v treh: v Sofiji, Plovdivu in Jamboliji; Sto-

jilov v dveh: v Kornobatu in Karlovu; Načević v Burgasu; Ivančov v treh okrajih: v Sofiji, Kazanliku in Stanimaku; Gešov v dveh krajih: v Aitosu in Ajtulu; Stransky v Abrahariji in Caharija Stojanov v Kotlu in v Plovdivu.

Če tudi so razmere mej Rusijo in bolgarsko vlado jako napete, vendar je ruski generalni konzul zopet začel diplomatsko občevanje s Sofijsko vlado. Ker so ruski zastopniki se odločno izrekli, da Rusija ne bode priznala volitev, tudi Rusija sedaj za bolgarski prestol nikogar predlagala ne bode. Ko bi koga Bolgari izvolili, ga Rusija ne bode priznala. „Journal de St. Pétersbourg“ pravi, da brzojavke iz Sofije potrjujejo, kako prav je Rusija imela, ko je priporočala, da se volitve odlože. Vidi se, da je bila izjava Rusije, da volitev ne priznava, jako umestna. Kaj bode sedaj Rusija storila, se ne vé. V „Journal de Débats“ se piše iz Berlinu, da car zaradi neuspešnosti Kaulbarsove misije se ne bode odrekel svojim projektom zastran Bolgarije. Kadar se bode v Bolgariji kaj prigodilo, bode Rusija zasela to deželo. 40.000 mož ima v Sebastopolji in Odesi že pripravljenih. Ruske čete so lahko v 48 urah v Bolgariji. Vlasti se bodo zadovolile z obljubo, da se Rusija vrne, ko bode naredila red. Taka obljuba pa nema nobene cene, kar se vidi pri angleški okupaciji Egipta. „Times“ je izvedel, da je Bismarck zgubil upanje, da bi mogel ohraniti mir, ako Rusi posejedo Bolgarsko. Avstrija bode začela vojno ali pa storila kako ofenzivno demonstracijo proti Srbiji. Anglija bode posredovala in s tem prisilila države okrog Sredozemskega morja, prijeti za orožje.

Poslednje dni se je trosila vest po raznih listih, da se je nameraval napad na srbskega kralja. Te vesti je pa nekda le kdo izmislil, da bi tako dobil kako dobro vohunsko službo. Ker so preiskave določno pokazale, da na tem ni nič resnice, tudi službe najbrž ne bode dobil. Seveda, mogoče je pa tudi, da se je kaj pripravljalo, a se taji, da ne bi navstali kaki neredi, kajti narod bi se rad znebil kralja Milana.

Iz Carigrada se poroča, da je Turčija privolila, da pride William Withe za začasnega angleškega poslanika v Carigrad.

Časopisi še vedno ugibljejo, kak namen ima potovanje angleškega ministra Churchilla. Trdi se, da ni v Berlinu pohodil nikake politične osebe. Sedaj je prišel že na Dunaj. Na Dunaji pa biva ta čas tudi angleški vojni minister W. H. Smith s svojo rodbino. Poslednjega bivanja na Dunaji nema nobenega političnega pomena. Nekateri listi že tudi mislijo, da lord Churchill tudi potuje samo za zabavo. Kako je s tem, bode kmalu pokazala bodoč-

LISTEK.

Nekoliko o francoskem zavodu ter o francoske akademiji,

(„Institut de France“ ter „Académie française“.)

(Konec.)

Akademija „par excellence“ je „Académie française“ izmej 40 članov je jeden za vse svoje žive dni tajnik, sedaj Camille Doucet. Druga akademija za „nadpise“ ima jednoliko družabnikov, vrhu tega pa še deset svobodnih akademikov, ki ne hodijo na tedenske zборе, ter osem „associés“ mej vnanjimi učenjaki. Njen stalni tajnik je Wallon. Akademija „znanostij“ ima šestinšestdeset družabnikov, deset svobodnih akademikov in osem združen- cev na tujem. Loči se na dva oddelka, 1. na matematične znanosti s petimi odseki: geometrija, mehanika, astronomija, geografija in plovstvo, obče fizika in 2. na fizikalna znanstva s šestimi odseki: kemija, mineralogija, botanika, poljedelstvo, anatomija in živalstvo, medicina in kirurgija. Vsak odsek ima šest članov ter svojega stalnega tajnika. V Akademiji „umetnostij“ je štirideset družabnikov, deset svobodnih akademikov in osem združen- cev v tujščini.

Razstavljeni so po petih odsekih, v jednom je štirinajst slikarjev, v drugem osem kiparjev, v tretjem osem stavbarjev, v četrtem so štirje gravérji v petem je šest glasbenikov. Stalen tajnik je Delaborde Akademija „moralnih in političnih znanstev“ slednjič ima štirideset članov, pet odsekov po osem članov. Tudi ta ima šest svobodnih akademikov ter šest vnanjih združen- cev. Tej akademiji, kakor že povedano, je tajnik J. Simon.

Da so te akademije le deli jednega zavoda, pokaže se le oktobra meseca vsako leto, ko se vse snidejo in ko predava iz vsake akademije jeden član.

„Francoska akademija“ nadkriljuje ostale štiri. To se že vidi na tem, da morajo akademiki, ne da bi prenehali biti člani svoje prve akademije, priti v „francosko akademijo“, če s svojimi spisi dosežejo splošno slavo. Če se pa tako pomnoži čast, ne pomnoži se tudi plača. Jules Simon n. pr. je ob jednom član „francoske akademije“ ter akademije za „moralne in politične znanosti“, a plače ima le 1500 frankov, kakor vsakdo drugi, ki je član le jedne, katesibodi akademije. Tudi ni zato, ker je čast v „francoske akademiji“ večja, večja tudi plača njenih članov, vseh 226 akademikov ima jedno in isto plačo.

„Francoska akademija“, v kateri se ima ta čas spisati zgodovinski francoski slovník, ima skoro le ta namen, da združuje najodličnejše pisatelje Francoske. Ker za pesništvo ni posebne akademije, mislijo osobito pesniki, romanopisci in dramatičarji, da je „francoska akademija“ le njim namenjena. Druga misel je ta, da akademija „per excellence“ ni samo za literarne prvake, marveč sploh za najbolj duhovite Francoze in tu ni razločka, ali se kdo odlikuje kot pesnik ali govornik, kot državnik, slikar ali glasbenik. Po tej misli zaslužujeta akademiško čast n. pr. slikar Meissonier, ki nikdar ni napisal nobene ni vezane ni nevezane besede, in skladatelj Gounod, čegar poezije neso nič kaj posebnega. Sami akademiki se nagibajo sedaj na to sedaj na drugo stran; a več jib je za to, da akademija ni svetišče vsakateri slave, češ, da je le literarna slava slednjič največja in najstanovitnejša in da je v „akademiji“ le tistemu mesta, od katerega ima ves narod največ slave in koristi, „akademija“ pa največ ponosa. Tej misli se tudi sploh priteguje. Najbolj se že od nekaj očita „akademiji“, da ni vzprejela Moliera, a ob jednom se jej to opravičuje s tem, da je Molière kot igralec umrl 51 let star. Če bi bil dalje živel, bi se bil tudi igralstvu odpo-

nost. Berolinska „Kreuz Zeitung“ ve povedati, da bode lord Churchill, vračajoč se z Dunaja, zopet obiskal Berolin. — Sedanja angleška vlada je tudi spoznala, da se s silo ne bode dala pomiriti Irska. Sedaj že vlada izdeluje novo irsko predlogo. Irska se bode po tej predlogi razdelila v štiri pokrajine. Vsaka taka pokrajina dobi svoj postavodavni zbor, ki bode sklepal o notranjih zadevah in imel precejšnjo administrativno nezavisnost. Parnellovi s to predlogo neso zadovoljni, ker bi razdelila deželo, ampak hočejo skupen parlament za Irsko. Za to predlogo sta posebno vneta Chamberlain in lord Churchill.

Štrajk delavcev v Belgiji se vedno širi. Vsi delavci v Hennegauskih premogokopih ustavili so delo in objavili, da ne začno zopet delati, dokler se ne pomilosté vsi obsojeni delavci. Oblastva se boje, da bodo tudi drugi delavci ustavili delo. V nedeljo bilo je več socijalističnih taborov. Delavci podpisujejo prošnjo za amnestijo obsojenih delavcev. Dosedaj se jih je že podpisalo 33.000. Deputacija delavk pojde h kraljici, prosit za pomiloščenje.

Dopisi.

Iz Beljaka 12. septembra. [Izv. dop.] Vesela vest iz tužnjega Gorotana. V nedeljo 10. t. m. ustanovila se je družbe sv. Cirila in Metoda druga podružnica na Koroškem za Beljak in okolico s sedežem pri svetem Lenartu pri sedmih studencih. V začasni odbor voljeni so: gosp. Matija Wutti, posestnik, predsednik, g. Simon Stöckl, župnik, njegov namestnik, g. Franjo Katnik, provizor, blagajnik, g. Janez Wuherer, posestnik, njegov namestnik, g. Ign. Mikula, posestnik, tajnik, g. Simon Jucko, župnik, njegov namestnik. Podružnica že šteje sedaj 15 ustanovnikov, mej njimi dve ustanovci, okoli 30 letnikov in mnogo podpornikov, koje številno se pa bode v kratkem jako pomnožilo, ker so — in to je glavna stvar — kmetje za to družbo jako uneti in navdušeni. Premišljevat se mora le, kako bi se dalo ubogi slovenski raji na Koroškem pomagati. In vsak, ki ima v tem obziru kako zdravo misel, prošel je, da jo javi načelnstvu glavne družbe v Ljubljani, od kojega gotovo pričakujemo, da se bo v prvi vrsti pobrinilo za koroške Slovence, ki podpore najbolj potrebni.

Iz Idrije 12. oktobra. Z radostnim srcem poročam prijateljem slovenskega šolstva, da je visoka vlada potrdila pravila „podružnice društva sv. Cirila in Metoda“. V odbor so voljeni: Predsednikom naš župan g. Štefan Lapajne, njegovim namestnikom g. Valentin Treven; tajnikom je bil izvoljen g. Alojzij Novak, njegovim namestnikom Fran Lapajne; blagajnik je postal znani rodoljub Frau Kos, namestnikom Val. Lapajne. Do sedaj je pristopilo k društvu 8 ustanovnikov, 25 letnikov in 3 podporniki. Želeč, da k temu društvu pristopijo tudi slovenske gospé in gospodične, želim novi podružnici sreče in blagoslova z nebes!

Vrlim Idrijčanom pa Slava!

Iz Podgrada v Istri, pričetkom oktobra. (Naša občina.) P. P. Kakor smo v zadnjem dopisu omenjali, delalo se je, vsaj v glavnem, po receptu izgnanega tajnika Črva. Vse pritožbe bile so zaman. Za neke malenkosti izročilo je okr. glavarstvo župana dvakrat sodnji in bil je jedenkrat obsojen — a to so bile baš malenkosti. V ostalem storilo se ni nič, da bi se zabranilo zlo gospodarstvo v občini. Pri nekeji seji posrečilo se je vender

prepričati večino, da tako ne sme dalje idti in vsprejel se je soglasno v navzočnosti c. kr. okr. komisarja ta-le predlog:

„Glede na to, da smo vsi odborniki odgovorni za to, kako se z občino upravlja, da smo odgovorni ne samo po postavi, ampak še bolj, da tudi občinarji od nas pričakujejo, da se izvršuje vse v redu in občini na korist, glede na to, da ta občina še ni bila tako slabo upravljena, kakor je zdaj, ko se niti računi ne vodijo proti, ampak se sestavljajo vedno koncem leta, glede na to, da ima župan v teku vsacega leta velike denarne zneske v rokah, a se pri tem vender mnogokrat brani dolžne zneske izplačevati z izgovorom, da nema denarja, glede na to, da bi ti denarji občini prinašali lahko tudi obresti posebno sedaj, ko je s poštnimi hranilnicami v taci zadevah omogočeno brzo poslovanje, glede na to, da je po §. 39 obč. reda odboru dolžnost, župana nadzirati in je posebno v zadnjem oddelku tega paragrafa izrečeno, da odbor mora večkrat v letu blagajnico preiskovati pustiti, glede na vse to predlagam: v zmislu §. 39 obč. reda volita naj se precej dva odbornika, katera imata nemudoma izvršiti pregled blagajnice in potem večkrat v letu. Volita se za leto dnij in morata pri vsaki seji v tej zadevi poročati. Ob jednem imata tudi letne račune pregledovati.“ Izvoljena odbornika sicer nista precej pregledala blagajne, nego celo mesec dnij prej naznanila županu, kedaj bodeta prišla. A župan zabranil jima je na kratko pregled. Poročala sta deželnemu odboru, a še zdaj, po preteku 10. mesecev nemata rešitve! In vozil se je občinski voz naprej po črvivem tiru. Živelo se je dobro. Župan ni privoščil samo sebi, nego tudi prijateljem, laži inženjerju pa najbolj mastne kose.

16. januarja t. l. bila je seja. Pretresovati se je imel občinski račun za 1885. Jeden pregledovalec sestavljen je jako obširno pismeno poročilo, v katerem je prav na drobno in temeljito razložil ves nered, ter navel vsak posamezen slučaj, ko si je župan brez najmanjšega opravičenja zaračunjeval razne vsote, omenjal je vseh onih računov, kateri se zopet neso predložili itd. A glej čuda! Oni odbor, ki je z vsprejetjem prej navedenega predloga tako ostro obsodil zlo upravo, oni isti odbor zavrgel je to poročilo, ki je celo gospodarstvo v pravem svitu kazalo in — potrdil je račune. Poročevalec, dobro vedoč, da od deželnega odbora ni pričakovati pomoči, izjavil je, da bode obvestil o tem c. kr. okr. glavarstvo. Iz odgovora, katerega nam daje dotični poročevalec na razpolaganje, naj si blagovoli potrpežljivi čitatelj sam ustvariti pojem o deželnem odboru istrskem, kakor tudi o c. kr. vladi primorski. Glasl se:

Volosca 21. Jänner 1886.

Hochgeehrter Herr!

Für Ihren freundlichen Bericht dankend, theile ich Ihnen mit — und Sie können davon jeden Gebrauch machen, den Sie für gut finden — dass ich mich bereits im vorigen Frühlinge veranlasst sah, den Landesausschuss in Parenzo von der unregelmässigen Kassagebahrung in Gemeindeamte in Castelnuovo zu benachrichtigen und eine Kassencontrirung zu verlangen. Darauf erhielt ich keine Antwort.

Nach der dortigen Sitzung im November bewogen mich die Berichte des Šorli (c. kr. okr. ko-

misar) nochmals energisch beim Landesausschuss einzuschreiten. Darauf erhielt ich eine lange Note, deren kurzer Sinn der war, dass es der L. A. der Gemeindevertretung überlassen mus, Abhilfe zu treffen. Ich bin ganz Ihrer Ansicht, dass eine solche Auffassung der Gemeindeautonomie chauvinistisch, dem Gesetze und der Pflicht der Landesvertretung nicht entsprechend und den Steuerträgern im höchsten Grade schädigend ist. Ich habe daher schon die h. Statthalterei vom Sachverhalt unterrichtet und um ihr entschiedenes Einschreiten ersucht.

Mit Hochachtung

Ihr aufrichtiger

Jettmar s. r.

Te kratke a krepke obsodbe deželnega odbora pomen pa je bil, da tudi vlada ni nič storila, nego ostalo je vse pri starem!

Poleg občinskega odbora deluje tudi krajni šolski svet, kateremu po našem zakonu predseduje župan. Cel ta odbor, v katerem sedé inteligentni občinarji (zastopnik cerkve, učiteljstva in dva zastopnika občine), bil je v polnem soglasju vedno nasproten županovemu delovanju in skoro pri vsaki seji prišla je v zapisnik kaka ostra izjava odborova. In, dasi te zapisnike dobi v roke okrajni šolski svet, kateremu predseduje okrajni glavar, (kakor dobi tudi zapisnike o občinskih sejah okrajno glavarstvo) bilo jo vendar vse prizadevanje — bob v steno.

Da se še bolje razvidi naše neznosno stanje, pristavimo še to: Po novih zemljišnih knjigah nastale so iz bivšega občinskega premoženja (gmajne) — zadruge. Davke od teh posestev skladati imajo zadrudniki (kmetje). Davkarija je navadno to izterjevala. Pred sejo 16. januarja dobil je župan s svinčnikom pisan listek, v katerem se mu priporoča, delati na to, da bi se davkarskim uradnikom dovolila iz občinske blagajne remuneracija 60 gld. Župan je svoje prijatelje priporočal z vso svojo malo zgovernostjo, — a občinski odbor ni dovolil ničesar. Precej drugi dan došel je županiji od davkarije dopis Nr. 1100 ad 1885 z naznanilom, da razdelitev davkov na posamezne ni niti pravilna (!) niti izterjevanje po davkariji zakonito. (!) Da se mora vse plačati v tekočem meseci (torej v 14. dne), sicer se bodejo zadruge eksekvirale, na posestva intabuliralo se in ob jednem cenilo! Torej, kar je bilo prej pravilno in zakonito, je precej drugi dan, ko se remuneracija ni dovolila, nepravilno, nezakonito! In davkarija je tudi svojo grožnjo izvršila ter tako prouzročila kmetom velike stroške. Za Podgradsko zadruge, v kateri je preko 50 zadrudnikov, znašali so stroški intabulacije 11 gld. 65 kr. In taci zadrug je v občini 25 do 30. — Zdaj bode marsikomu, ki se je čudil, da se davkarski uradniki bratijo z odstavljenim županom, razumljivo, zakaj. Župan imel je dobro voljo — a odbor ni hotel. Zato trpi, plačaj stroške, kmet!

In zopet je vozil občinski stroj po starem, črvivem tiru, a učitelj in mojster grozil se je županu od strani. — V tem času nakupilo se je poslopje grofa Montecucculija za šolo. Cestni oglednik „Slovan“ Barich dobil je nalog, se ve, kot strokovnjak izdelati načrt in proračun za popravilo. Tako tudi za razširjenje cerkve — in spravil debele

vedal in potem bi mu gotovo ne bile zaprte duri „akademije“. Da bi se še komu drugemu, kakor Molièru, tako ne zgodilo, je „konvent“ v svojem „zavodu“ hitro ustanovil razred za deklamacijo in glasbo in potrdil zanj šest igralcev. A še dandanes je prvim igralcem in pevcem jako težavno, priboriti si akademsko čast.

Mej sedanjimi akademiki so tri četrtine taci, ki so si s pisateljstvom pripravili pot v „akademijo“. Izmej ostalih sta bila vsprejeta zavoljo svoje svetovne slave kemik Pasteur in diplomat ter inženir vicomte de Lesseps. Perrand, škof Autunski, ima svojo akademsko čast zahvaliti bolj tradiciji, da mora „akademija“ tudi jednega škofa imeti, nego-li svojim zaslugam kot učeni in spretno pišoči prelát. Tudi matematik Bertrand je po šegi prišel v „akademijo“, ker se navadno jeden tajnikov akademije „znanostij“ pokliče v „akademijo“. Nekaterim pa je politika prinesla ta dobiček. Tako je bil 1878. leta imenovan vojvoda d' Audiffret-Pasquier, kateremu najmenj pristoji akademška čast, kar ni nikdar nobene vrste mej ljudi poslal, in tako 1880. leta advokat kongregacije Rousse, ki pa vsaj stoji na vrhu sodnje zgovernosti. Da v „akademiji“ sedita

ta dva, potem zgodovinar in poličar Du Camp, škof Perrand ter bonapartovski zgodovinar Durny, očita se „akademiji“, češ da je politično reakcionarna. A to je neopravičeno, če se pomisli, da so ob jednem došli v „akademijo“ svobodoljubni možje, kakor so Lemoine, Renan, Cherbuliez, About. Vender pa se je očitno pokazala nekaka konservativna tendencija v tem, da je bil Halévy, spisatelj pobožnega „Abbé Constantina“ poprej za „akademijo“ odbran, kakor pa močnejši Alfonse Daudet, ki se je pregrešil s svojim „kraljem v prognanstvu“.

Pred smrtjo Viktorja Hugota se je štel v „akademiji“ 32 pisateljev in sicer 14 pesnikov v širšem pomenu besede in 18 znanstvenikov. Izmej pesnikov je le jeden, ki ni pisal ni romana ni igrokaza, to je filozofski liričar, 1882. leta imenovani Sully-Prudhomme; štirje so le za gledališče pisali: Augier, Labiche, Sardou in Pailleron. Zgolj romane je pisal Cherbuliez, ki je tudi politični pisatelj. Drame, romane in novele so pisali Hugo, Legouvé, Doucet, Dumas, Feuillet, About, Coppée in Halévy. Verze so skladali skoro vsi imenovani, a posebno slavo so dosegli le Hugo, Augier, Sully-Prudhomme in Coppée. Izmej ostalih osemnajstih „akademikov“

so bili vlani trije filozofi: Caro, Simon in Renan; vender pa je Simon bolj sloveč kot politični pisatelj in Renan kot filolog in zgodopisec. Zgodopisec je bilo dokaj, sedem ali devet, če se privzameta še politična pisatelja Du Camp in Mazade. Največji je Taine, za njim se imenujeta Rousset in Durny. Slovstveno kritiko zastopata dva, Misard in Mezières. Klasično jezikoznanstvo zastopa Gaston-Boissier, semitsko pa Renan, ki je zavoljo svojih versko-zgodovinskih in modroslovnih del bil vsprejet v akademijo. Marmier je potopisec in prelagatelj iz ruskega. Politično časnikaštvo ima v „akademiji“ tri odlične zastopnike, to so: Cuvillier-Fleury in Lemoine od „Journala des Débats“ ter Mazade od „Revue des deux Mondes“. Z njimi je tudi Du Camp, da si je poleg časnikarskega polja obdeloval tudi zgodopisje ter roman. Tudi Jules Simon, About, Cherbuliez, Ollivier so bili postranski žurnalisti.

Pesnikom se tudi rajši in preje odpro duri „akademije“, kakor drugim akademikom. Vlani je bil kot član najstariši „akademik“ pesnik Hugo, imenovan 1841. leta, in pesnik je tudi Coppée, ki je kot najmlajši z 41 leti predvlani prišel do sedeža in glasu v akademiji. Dramatičar Augier je imel

svote v žep. Proračun za šolo znašal je 800 gld. Načrt, da si pomanjkljiv, potrdil je predsednik okr. šolskega sveta, ne da bi vprašan bil krajni šolski svet za svoje mnenje. Župan razpisal je licitacijo za to delo. Dal je nekemu mizarju 80 gld. občinskega denarja, da jih položi za kavcijo in da prevzame delo. Obveljalo je! Župan pa kar sam prične in dovrši brez vsega nadzorstva to delo in niti navideznega podjetnika ne pusti blizu, nego najame si celo za mizarjska dela — drugega mizarja.

Iz mestnega zbora Ljubljanskega.

V Ljubljani 12. oktobra.

Predseduje župan Grasselli, navzočih 22 odbornikov. Overovateljema zapisnika imenuje župan mestna odbornika dr. Stareta in Ničmana.

Župan naznanja, da je konzorcij Ljubljansko-Kamniške železnice izrekel zahvalo mestnemu odboru za dejansko podporo. Pravni in personalni odsek se je konstituiral in volil novega podpredsednika mestnega odbornika dr. Dolenca.

Dr. Mosché poroča v imenu pravnega in personalnega odseka glede vozne ceste na Grad od zidanega mostu do c. kr. ujetnišnice in nasvetuje, da se sklene s c. kr. erarjem pogodba za vzdrževanje te ceste tako, da mesto daje cestni material, vodstvo c. kr. ujetnišnice pa potrebnih delavcev, za dnevno mezdo po 15 kr., ki se bode plačevala iz mestne blagajnice. Predlog se vsprejme.

Potem poroča v imenu pravnega in personalnega odseka dr. Tavčar o nekem odgovoru prostovoljne požarne brambе Ljubljanske na mestnega odbora sklep z dne 1. junija t. l. Dopis je spisan uprav prusko arogantno. Podpisali so ga stotnik Doberlet, „adjutant“ Dreise in „Zugskommandant“ Schantel. Poročevalec pravi, da je dotični dopis razžaljiv tako za gospoda župana, kakor za ves mestni zastop. V dopisu se pripoveduje, kako razdraženi so bili udje požarne brambе, ker se je v mestnem zboru izreklo, da ne bi bilo umestno, da se požarna bramba udeleži Anastazija Zelenca slavnosti, da so dogodki ob tej priliki oskrunili mesto in da bi bili ognjegasci in veterani, ko bi se bili udeležili (Veteranov, ker so lojalno in eminentno patriotsko društvo sprva slavnosti odbor, na katerega čelu je bil profesor Binder, niti povabil ni, še le v zadnjem trenutku doposlalo se je vabilo, katero pa je odbor veteranskega društva jednoglasno odklonil.) razgrajalce že kozje molitvice učili, da se požarna bramba neče umešavati v politiko, četudi bi jo mestni zbor, tako rekoč rad prisilil in da se odslej požarni brambovci ne bodo nikdar več udeleževali, razen kadar dojde kak ud cesarske hiše ali pa na zahtevo deželne vlade. Poročevalec dr. Tavčar pravi, da neče tega dopisa kritikovati in nasvetuje, da se župan pooblasti, da odgovori na ta dopis.

Mestni odbornik Hribar opomni, da je v dopisu požarne brambе tudi omenjeno, da je nadzornik mestne straže g. Bertolo proti požarni brambi se izrazil, da to, kar je župan zaukazal ne velja nič. Njemu da je povedal policijski nadkomisar Parma, da le vnanja društva se ne smejo korporativno udeležiti, tukajšnja pa. Odbornik Hribar vpraša

torej gospoda župana, je li on dal mestnemu uradniku Bertoli v tej zadevi kako naročilo.

Župan odvrne da ne, na kar mestni odbornik Hribar nasvetuje, da gospod župan gosp. Bertola protokolarno zasliši in potem postopa, kakor se mu zdi umestno. Potem se vsprejme predlog odsekov in predlog Hribarjev.

V imenu finančnega odseka poroča odbornik Gogola o nakupu primerne zemljišča za dobičkanje cestnega sipa in o napravi skladišča za fekalije in nasvetuje, da se kupi ponujana Fran Peterčeva parcela št. 101 kat. obč. kapucinsko pred mestje, □ seženj po 30 kr. Predlog se odobri.

Mestni odbornik Hribar poroča v imenu finančnega odseka in nasvetuje, da se dovoli za zidanje obrežnega zidu 14.000 gl. iz loterijske posojilne zaklade proti 5% obrestovanji. Predlog se vsprejme in javna seja potem sklene.

Domače stvari.

— (Naš rojak g. Noll) angažovan je za zimsko sezono za opero v Levovu.

— (Moški pevski zbor „glasbene šole“) ima v četrtek 14. oktobra od 7. do 8. ure prvo vajo v sedanjih prostorih „Glasb. Matice“ pri „Virantu“ v II. nadstropji.

— (Gosp. Strakoš,) slavnoznani recitator in prvi sedaj živeči veščak v tej stroki, bode prihodnji petek v redutni dvorani tudi Ljubljancanom pokazal svojo umetelnost. Program obseza 4 točke iz Shakespeara (Julij Cezar, veliki prizor na forumu), Schillerja (roparje in potapljaev), Heineja (romanje v Kevlaar).

— („Popotnik. List za šolo in dom“) ima v svoji 19. št. nastopno vsebino: Pismo. — Posamne misli o vzgoji, pouku in učiteljstvu. Piše Armin Gradišnik. — Polh. — Hruška. Praktična obravnava. Josip Lasbahar. — Logika. Spisal dr. Josip Križan. — Četrta štaj. dež. učiteljska konferenca. — Dopisi. — Novice in razne stvari. Sprememba pri učiteljstvu. Natečaji. —

— (Na Igu) umrl je danes jeden kaznjencev za kolero.

— (Uradno izvestje o koleri:) Od polnoči 11. do polnoči 12. t. m. v Trstu 16 slučajev, v okolici 0. Umrle 3 osebe, izmej prej zbolelih 2. Doslej 768 oseb zbolelo, 243 ozdravelo, 480 pomrlo. — Z dežele se naznanja: V Dolini, Pulji in v Po-reči po 1 slučaj.

— (Iz Begunj na Gorenjskem) se nam piše, da so ondu v nedeljo 10. t. m. imendan presvetlega cesarja praznovali. Ob 10. uri dopoldne bila je maša, pri kateri je bila vsa požarna bramba z zastavo, v paradi. Popoldne pa je bila pri načelniku Rakovci mala zabava, pri kateri je ustanovitelj in prvi častni član c. kr. nadzornik Zadnik vse ognjegasce pogostil. Slednji je pri tej priliki napil presvetlemu cesarju in vsej habsburški hiši, na kar so pevci požarne brambе zapeli cesarsko himno. Potem bilo je še več napitnic in pevci zapeli so več domačih pesnij. Po končani zabavi so ognjegasci spremili g. nadzornika in njegovo gospo soprogo domov in mu pred stanovanjem zapeli še jeden zbor, kot znamenje hvaležnosti in priznanja njegovih zaslug za požarno brambo in za tukajšnje društveno življenje.

— (Cvetoča jablana) Na vrtu gosp. J. Riharja v Logatci je jablana, ki prav lepo cvete. Jednaci vestij dohaja od več krajev. Lepo jesensko vreme uplivalo je tudi na drevje, jablane, bruške, češnje cveto, v Celovci pa cvete celo divji kostanj, kakor čitamo v nemških listih.

— (Osodno darilo.) V Brodu, v Slavoniji zbolel je vojak in bolezen bila je podobna koleri. Dali so ga v bolnico, kjer je umrl. Uzrok smrti bila je kolera. Kakor pripovedujejo njegovi tovariši, ki so se z njim v istem vagonu vozili, dobil je umrši vojak pred odhodom iz Szegedina od nekega sorodnika več klobas, češ, da so pokvarjene, naj jih torej le pridno jé, da bode zbolel in se potem kmalu domov vrne. Vojak je menda ravnal po tem čudnem nasvetu in plačal svojo neprevidnost z življenjem.

— (Nova pošta.) Dne 15. t. m. preneha poštni urad v Negovi in prične novi poštni urad v Ivancih, ki bode imel vsakdanjo zvezo z Radgono in Št. Jurijem.

— (Pečatnega voska) potrebuje mestni užitinski urad v Trstu veliko množino, 6000 kl. finega rudečega in zelenega, 5000 kl. pa navadnega. Ponudbe do 31. t. m.

Telegrami „Slovenskemu Narodu“:

Šumla 12. oktobra. Pred nekoliko dnevi se je bilo vojaškega pronunciamenta zelo bati, a vladi se je posrečilo, pridobiti častnike. Posebno uplival je na nje generalnega štaba načelnik Petrov. Pri prihodu Kaulbarsa, je bilo skoro vse prebivalstvo zbrano in zaorili so navdušeni klici. Dokler je Kaulbars o Rusiji in o carji govoril, se mu je pritrjevalo, ko je pa začel o volitvah in o zaprtih častnikih, čuli so se večstranski protesti. Ko se je Kaulbars vozil mimo konjiške vojašnice, pozdravljalo ga je kakih 100 vojakov.

Šumla 12. oktobra. Kaulbars vsprejel deputacijo, 200 članov broječo, katero je vodil župan. Kaulbars rekel, da govori v imenu carja, torej ne more dopuščati, da bi se mu segalo v besedo, kakor včeraj. Deputacija mirno poslušala Kaulbarsa, ki je potem odšel v drugo sobo. Pred odhodom obiskal Kaulbars poveljnike tukajšnjih polkov.

Beligrad 12. oktobra. Pri današnjih dopolnilnih volitvah zmagali vladni kandidati z veliko večino.

Bukurešt 12. oktobra. Dopisnika v Bukureštu izhajajoče „Independence Roumaine“ in Londonskih „Central News“, ki se je za Kaulbarsom vozil po Bolgarskem, prišla so v Šumli bolgarska oblastva in ga preko Varne v Carigrad poslala.

Pariz 12. oktobra. Ministerski svet sklenil, da se že več mesecev zaprta Louise Michel pomilosti.

Budimpešta 12. oktobra. V poslednjih 24 urah 34 oseb za kolero zbolelo, 6 umrlo.

Razne vesti.

* (Nevesta iz Amerike.) Iz Novega Yorka se javlja: Miss Boyton, bogata iz nezavisna krasotica, ki ima 17 milijonov dolarjev premoženja,

celo le 37 let, ko je 1857. leta bil izvoljen, Hugo 39, Feuillet 42, Sully-Prudhomme 43, Sardou 46, Pailleron 49, Halévy 50. Izmej nepesnikov je vojvoda Brogliški z 42 leti najprvi dosegel svoj namen, za njim Nisard s 44 leti, Falloux in minister „liberalnega“ cesarstva Ollivier s 45 leti. Najkasneje je zadobil to čast Lesseps, ki je 1884. leta bil izbran 79 let star. A vendar on ni najstarejši „akademik“, marveč je to 1800. porojeni baron Viel-Castelski, ki je izza 1873. leta član akademiji. Po vlanskem izvestji so štirje imeli let mej 80—90, sedem mej 70—80, sedemnajst mej 60—70, deset mej 50 in 60, dva mej 40—50. Srednja starost bi sedaj bila 63 let!

Toda dovolj statistike! Zanimivejše je, kako se na novo imenovani člani vzprejemajo v „akademijo“. Obrednik za „réceptions“ piše, da morajo za to slavnost štirje člani, načelnik, tajnik (zadnjih dvanajst let Doucet), izvoljenec ter pozdravljenec, obleči zelene frake, z zlatom nakitene, ter pripasati meč; ostalih 36 „akademikov“ pa pride v navadnej, vsakdanjej obleki. Novi izvoljenec ima dvojno nalogo, prvič zahvaliti za podeljeno dostojanstvo, drugič slaviti svojega sprednika.

Prva naloga ni kaj lahka. Kot kandidat moral je tajniku izročiti pisano prošnjo ter obiskati še vseh 39 bodočih kolegov, prositi jih glasu. Če se potem prepohlevno zahvaljuje, je to nekaka hinavščina, ker je bil preje sam hrepnel po tej časti. Če pa govori, kakor bi bil to čast v istini zaslužil, se mu lahko reče, da se precenjuje. Potem mora tudi gledati, da zahvalnico svojo izgovori v novej, dosedaj nerabljeni obliki. Slaviti svojega prednika je laži del naloge, ker ima „akademija“ navado, da na mesto umrlega postavi katerega njegovih jednimi-slenikov ali prijateljev. Novega člana pozdravi starejši član. To pozdravilo je časih jako zanimivo. Ko je „akademija“, izvolivši kandidata, s tem pokazala, da visoki ceni njegove zasluge, pozdravlja-telj potem izvoljencu marsikatero naravnost v obraz pove, ki bi sicer ne bila dovoljena, a je menda za to umestna, da se „akademiki“ ne prevzamejo.

To, da je treba časti in glasov sam prositi, je pglavitni uzrok, da v „akademiji“ ni bili nekaj največjih mož Francije in da so dandanes njeni člani mnogi pisatelji druge vrste, pisatelji prve vrste pa ne. Nekateri so poskusili, pa ker jim je spodletelo, jih je to tako užalilo, da so odkrito nosili

svoje sovraštvo nasproti „akademiji“ in v drugo neso več prosili. Tako na pr. pri pesniku Lecontu de le Lisle, kateri je častit uzornik Sully-Prudhommeu in Coppéeu, dvema akademikoma. Viktor Hugo dal mu je nekoč svoj glas in na to je Leconte pisal Hugou: „Dovolj, da imam vaš glas“. Več potem ni nikdar dejal. Tudi Daudetu je prvič izpodletelo in ker je po tem očitno mržnjo kazal „akademikom“, je zavoljo tega najmanj deset let kasneje v „akademijo“ prišel, kakor bi bil sicer. Balzac, Flaubert, Goncourt, Zola so že iz kraja bili tako protiakademijaki, da jim je že moštvo branilo, sploh dekaj prositi časti.

Navadno, pravijo, morajo biti akademijski kandidati taki-le: Dobro morajo pisati v vezanej ali nevezanej besedi (preveč novotariti ne smejo — pozor Slovenci!), o politiki ne smejo imeti veliko mislij, ali pa le zmernih, morebiti tudi reakcionarnih, samoosobno življenje njihovo mora biti čisto, značaj njih spravljuv, s tajnikom ali katerim v javnišim akademikom morajo si biti dobri. Pravijo tudi, da se ne gleda tako natanko na prvo imenovani pogoji, če ima kandidat ostala svojstva.

Vendus.

odplula je te dni v Evropo, da se knezu Batenbergu ponudi kot nevesta. Njen notar jej je baje svetoval, naj bi kneza vender poprej pismeno povprašala, ali bi jo vzela za ženo. A lepa Američanka odklonila je dobrohotni svet, češ, da je dovolj lepa, da se Batenberžan ne bode dolgo pomišljal. Rekla je, da se bode srečno štela, ako jo Batenberžan vzame za soprogo, da bode potem z njenimi milijoni začel boj proti ruskim rubljem. — Ta vest je pikantna, a tako američanska, kakor da jo je skoval Bar-num sam.

* (Smrten „Salto mortale“.) Iz Moskve se piše: V Wagnerjevem cirkusu, ki je sedaj v Simbirsku na Volgi, dogodila se je grozna nesreča. Skakalec Wagner, 16leten sin cirkusovega ravnatelja, je vsak večer izvajal „salto mortale“ čez 30 bajonetov, katere so vojaki držali. V jedni predstavi pa se mu silni skok ni posrečil in nabodel se je na zadnji bajonet. Bajonet prodril mu je vrat in se za bodel v glavo, da je bil mladi Wagner takoj mrtev. Občinstvo bilo je silno potrto vsled te nezgode in ostavilo je cirkus. Nesrečnega umetnika sneli so z bajoneta in odnesli v mrtvašnico.

Tuji:

12. oktobra.
Pri **Slonu**: Klotar z Dunaja. — Raubitschek, Strakosch iz Prage. — Ratay iz Budimpešte. — Guttmann z Dunaja. — Fongaroli iz Grada. — Stampf z Dunaja. — Heinrich iz Karlova. — Kanduscher iz Pulja. — Hopp, Fränk z Dunaja.
Pri **Miši**: Koller z Dunaja. — Sasinger iz Linca. — Budešinski iz Kočevja. — Szekuloš Reiner z Dunaja. — Cosulich iz Reke.
Pri **cesarji avstrijskem**: Maurer iz Gorice.

Umrli so v Ljubljani:

9. oktobra: Otokar Svoboda, lekarjev sin, 7½ leta, Prešernov trg št. 2, za davico. — Marija Jakolin, mizarjeva hči, 16 mes., Stari trg št. 9, za vnetjem sapnika. — Fran Kos, pek, 27 let, Križevniški trg št. 5, za jetiko.
11. oktobra: Ivana Reiterer, gostija, 64 let, Kravja dolina št. 11, za vnetjem reber. — Jurij Jakopič, narednikov sin, 18 mes., Trnovske ulice št. 3, za pljučnim katarom.
V deželni bolnici:
8. oktobra: Franja Berne, gostija, 26 let, za jetiko. — Fran Jenko, pek, 19 let, za vročinsko boleznijo.
9. oktobra: Janez Žitnik, gostaoč, 70 let, za starostjo. — Janez Glavač, krojač, 44 let, za jetiko.

Tržne cene v Ljubljani

dné 13. oktobra t. l.

	gl. / kr.		gl. / kr.
Pšenica, hktl.	682	Špeh povojen, kgr.	70
Rež,	487	Surovo maslo,	90
Ječmen,	406	Jajce, jedno	25
Oves,	276	Mleko, liter	8
Ajda,	422	Goveje meso, kgr.	64
Proso,	455	Telečje	60
Koruza,	471	Svinjsko	60
Krompir,	250	Koštrunovo	32
Leča,	11	Pišanec	40
Grah,	11	Golob	18
Fizol,	10	Seno, 100 kilo	268
Mašlo,	1	Slama,	268
Mast,	68	Drva trda, 4 metr.	630
Špeh frišen,	60	„ mehka, „	410

Meteorološko poročilo.

Dan	Cas opa-zovanja	Stanje barometra v mm.	Tem-peratura	Ve-trovi	Nebo	Mo-krina v mm.
12. okt.	7. zjutraj	739.44 mm.	6.6° C	brezv.	megla	0.00 mm.
	2. pop.	738.38 mm.	15.0° C	sl. vzh.	jas.	
	9. zvečer	737.74 mm.	8.4° C	sl. vzh.	jas.	

Srednja temperatura 10.1°, za 0.6° pod normalom.

Dunajska borza

dné 13. oktobra t. l.
(Izvirno telegrafsko poročilo.)

Papirna renta	83 gld. 25 kr.
Srebrna renta	84 „ 30 „
Zlata renta	114 „ 80 „
5% marcna renta	100 „ 25 „
Akcije narodne banke	862 „ — „
Kreditne akcije	278 „ 90 „
London	125 „ 30 „
Srebro	— „ — „
Napol.	9 „ 91 1/2 „
C. kr. cekini	5 „ 92 „
Nemške marke	61 „ 35 „
4% državne srečke iz l. 1854	250 gld. 132 „
Državne srečke iz l. 1864	100 gld. 169 „
Ogrska zlata renta 4%	103 „ 80 „
Ogrska papirna renta 5%	92 „ 80 „
5% štajerske zemljišč. odvez. oblig.	105 „ 50 „
Dunava reg. srečke 5%	100 gld. 118 „
Zemlj. obč. avstr. 4 1/2% zlati zast. listi	124 „ 50 „
Prior. oblig. Elizabetine zapad. železnice	— „ — „
Prior. oblig. Ferdinandove sev. želez. ce	98 „ 80 „
Kreditne srečke	100 g. 176 „ 90 „
Rudolfove srečke	10 „ 18 „ 75 „
Akcije anglo-avstr. banke	120 „ 111 „ 80 „
Tramway-društ. velj. 170 gld. a. v	198 „ 50 „

RESTAVRACIJA NA JUŽNEM KOLODVORU.

Slednji dan sveže pošiljate

razne divjačine

s Štajerskega, kakor: fazani po gld. 1.80, gozdne jare-bice po gld. 1, zajci po gld. 1.40, z ušteto užitnarino.

(767—1)

Z veseloštopovanjem R. KÖNIG.

Izdatelj in odgovorni urednik: Ivan Železnikar.

V našem založništvu je izšla in se dobiva po vseh knjigotržnicah knjiga:

Zlatorog.

Planinska pravljica

pisal R. Baumbach.

Z dovoljenjem pisateljevim in založnikovim preložil ANTON FUNTEK.
Cena elegantno vezani knjižici 2 gld.

Anton Funtek, dobro poznat po svojih izvornih pesniških proizvodih, podaril je slovenskemu narodu s svojim prevodom Baumbachove poezije „Zlatorog“, ki se je kot pravljica do današnjega dne ohranila pri vseh pastirjih v dolih triglavskega pogorja, prekrasno darilo. Knjižica, kaj bogato in najelegantneje opremljena, bode gotovo vse rodoljube zelo obradostila, ki imajo srce in smisel za ta pesniški umetvor, čegar dejanje se vrši na našem romantičnem Gorenjskem.

Ig. pl. Kleinmayr & Fed. Bamberg v Ljubljani.

Naznanilo preselitve.

Svojim častitim naročnikom naznanjam, da se prese-lim iz dosedanjega stanovanja Poljanska cesta št. 17 na Žabjak št. 6.

(763—3)

A. EKAR, krojač.

Stanovanje.

Dve lepi sobi in kuhinja v prvem nadstropju tik Savskega mostu se takoj odda za 80 gld. na leto. Ravno tako se lahko dobi v hiši ceno hrana in dobra pijača. — Več o tem se izve v C. Tauscher-jevi pisarni v Beži-gradu. (755—2)

Razglas.

Podpisano županstvo daje na znanje, da je visoka c. kr. deželna vlada letni somenj sv. Luka dne 18. oktobra 1886 dovolila. Županstvo Postojna. dne 13. oktobra 1886. (769—1)

Za vinotržce in krčmarje!

O vinske letini nam pišejo s Proseka, da se je tam vinska trgatve jako bogato obnesla, kajti pridelalo se je toliko izvrstnega prosekarja, kakor že davnih let ne. Tudi vino je izvrstno, ker je grozdje v polni meri dozorelo in ker se je trgatve vršila o ugodnem suhem in jasnem vremenu. Naj se torej kupci požurijo, ali pa obrnejo z naročili do gosp. MATIJE OLBICA, posestnika in občinskega načelnika v Proseku, dokler se cene ugodne, kajti čim dalje, tem dražje bode vino. (757—2)

Razglas.

Semenj v Lukovci

(na sv. Lukeža dan) dne 18. oktobra t. l. je dovoljen, vender bode v Dobu zdravstvena komisija vsacega, kdor pride iz takih okrajin Kranjske, Primorske ali Ogerske, kjer razsaja kolera, brezpogojno zavrnila, z drugimi pa ravnala, kakor velevala instrukcija glede kolere.

Občinsko predstojništvo v Lukovici, dne 11. oktobra 1886. (764—2) Janko Kersnik, župan

Št. 703.

Razglas.

Da se uravna prostor, na katerem se ima na-saditi drevored, napraviti in posuti je 3040 □ met. obsegajoča pota, vršila se bo v tukajšnji mestni hiši dražba dne 19. oktobra 1886 dopolu-dne ob 10. uri.

Podvzetniki se vabijo z dostavkom, da načrt, proračun in pogoje zamorejo si vsak dan ogledati v tukajšnjem mestnem uradu.

Mestno županstvo v Kranji, dne 6. oktobra 1886.

Sto tisoč triin štiri leta starih smerekovih sadik

iz lastne drevesnice, prodam tisoč po 2 gld. 50 kr., za več tisoč skupaj je c-na še nižja. Prijatelji pogozdovanja ne zamudite zlatega časa, prilika se vam nudi in ugodni je-senski čas za saditev je tukaj.

Na Colu dne 10. oktobra 1886.

(762—2)

Andrej Rovan.

Vsprejmejo se takoj

ženske

v prodajalnice na deželo, izučene ali tudi za poučiti, stare 25 do 35 let, vešče dobro v šivanji belega perila, popolnem zmožne slovenskega jezika v branji in pisanji, posebno pa računanje. — Ponudbe vsprejema

Matija Grabrijan,

(758—2)

trgovec v Vipavi.

Vsi veščaki in učenjaki

zjedini se v tem, da je

zdravilstveno parno ribje olje

najboljše olje te vrste. — Samo to parno ribje olje ima svoj neovrgljiv učinek, jedino samo to olje prinaša želo-dec brez težave; ker se uporabljajo pri njega izdelovanji le najsvežejša ribja jetra, iz kojih se s pomočjo parne vročine izceja čisto bledorumenno olje, popolnem prosto vseh jedkih in gnjilobnih tvarin. To parno ribje olje prodaja vedno sveže in najboljše baže

LEKARNA PICCOLI-jeva

„pri angelji“, v Ljubljani, na Dunajske cesti.

Cena steklenici 60 kr.

Častito občinstvo se prosi, da zahteva vedno le parno ribje olje, koje treba dobro razločevati od nižje vrste temno-rumenega olja, ki se izdeluje iz bolj ali manj žarkih jeter in vsled svojih pokvarjenih organskih tvarin želo-dec zelo obtežuje in pokvari. (759—1)

Fin med v satovji

a kilo 60 kr.

dobiva se pri (680—9)

OROSLAVU DOLENCU,

v Ljubljani, Gledališke ulice št. 10.

Pošilja se tudi po pošti od 1 kilo naprej proti povzetju ali predplačilu.

Marijinceljske kapljice za želodec,

po izvornem propisu prirejane in se dobivajo le v lekarni Trnkoczy, zraven rotovža v Ljubljani, so najboljše in, kakor mnoga spričevala potrjujejo, najsušnejše in prospešnejše kapljice zoper vse želodčne bolezni in njih nasledke, kakor: smrdljivo sapo, netečnost, želodčno slabost, nape-njanje, kislota pehanje, koliko, želodčni katar, zgago, kamen, premočno zaslezenje, zlateni-co, gnjus in vzdiganje, zlato žilo, glavobol, ako pohaja iz želodca, želodčni krč, zaba-sanje, preobložen želodec z je-dili in pijačami, obistne in je-trne bolezni itd.

Svarilo! Še jedenkrat nam je omeniti, da so te kapljice izpostavljene velikemu ponarejanju. Mnogo ljudij je, ki neso vešči v pripravljanih teh kapljic in pod imenom „Marijinceljske kapljice“ raz-pečavajo slednje kot ponarejene kapljice mej neved-nim ljudstvom, da le morejo napraviti kako kupčijo. Te kapljice zaradi svoje brezvspešnosti neso prave „Marijinceljske kapljice za želodec“, ampak le grenka voda. Kdor torej želi pravih Marijinceljskih kapljic za želodec, pazi naj pri kupovanji vedno na gorenjo podobo Matere Božje, ki je za varnostno marko postavno zajamčena in mora biti na vsaki steklenici. Prodaja (685—3)

„LEKARNA TRNKOCZY“

zraven rotovža v Ljubljani.

Razpošilja se vsak dan po pošti.

Steklenica z rabilnim navodom velja 20 kr., tucat 2 gld., 5 tucatov le 8 gld.

Brnsko blago.

Proti gotovini ali poštnemu povzetju pošilja blago za zimsko obleko za gld. 4½ in v šje, vse po jako nizkih cenah, samo tovarniška zaloga za suknjo (610—16)

FRIDERIK BRUNNER,

v Brnu, Frölichergasse 3.

Uzori se pošljejo franko na ogled, bo-gato preskrbljena zbirka vzorcev za go-spode krojače nefrankovano.

Lastnina in tisk „Narodne Tiskarne“.